

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 18. septembrī*

Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts — Reģistrācijas atteikums vai atzišana par spēkā neesošu — Trīsdimensiju preču zīme — Regulējams bērnu krēsls “Tripp Trapp” — Apzīmējums, ko veido tikai un vienīgi forma, kura ir atkarīga no preces īpašībām — Apzīmējums, ko veido forma, kura precēm piešķir reālu vērtību

Lieta C-205/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 12. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 18. aprīlī, tiesvedībā

Hauck GmbH & Co. KG

pret

Stokke A/S,

Stokke Nederland BV,

Peter Opsvik,

Peter Opsvik A/S.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 26. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Hauck GmbH & Co. KG* vārdā – *S. Klos, A. A. Quaedvlieg* un *S. A. Hoogcarspel, advocaten*,

— *Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik* un *Peter Opsvik A/S* vārdā – *T. Cohen Jehoram* un *R. Sjoerdsma, advocaten*,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Kemper*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Salvatorelli*, *avvocato dello Stato*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, *B. Czech* un *J. Fałdyga*, pārstāvji,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *R. Solnado Cruz*, pārstāvji,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *M. Holt*, pārstāvis, un *N. Saunders*, *barrister*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *F. W. Bulst* un *F. Wilman*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 14. maija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Preču zīmju direktīva”), 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Hauck GmbH & Co. KG*, saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātu sabiedrību (turpmāk tekstā – “*Hauck*”), un *Stokke A/S*, *Stokke Nederland BV*, *Peter Opsvik* un *Peter Opsvik A/S* (turpmāk tekstā kopā – “*Stokke u.c.*”) par lūgumu atzīt par spēkā neesošu Beniluksa preču zīmi, kurai ir bērnu krēsla, ko tirgo *Stokke u.c.*, forma.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Preču zīmju direktīvas 3. panta “Iemesli atteikumam vai spēkā neesamībai [Atteikuma vai spēkā neesamības pamati]” 1. punkta e) apakšpunktā ir noteikts:

“Neregistrē vai pierēģistrēšanas gadījumā pasludina par spēkā neesošiem:

[..]

- e) apzīmējumus, kas sastāv tikai un vienīgi no:

- formas, kura atkarīga no pašu preču īpašībām;
- preču formas, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai;
- formas, kura precēm piešķir ievērojamu [reālu] vērtību.”

Beniluksa konvencija

- 4 Beniluksa konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un paraugi vai modeļi), kas parakstīta Hāgā 2005. gada 25. februārī un stājusies spēkā 2006. gada 1. septembrī, 2.1. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Apzīmējumi, no kuriem var sastāvēt Beniluksa preču zīme:

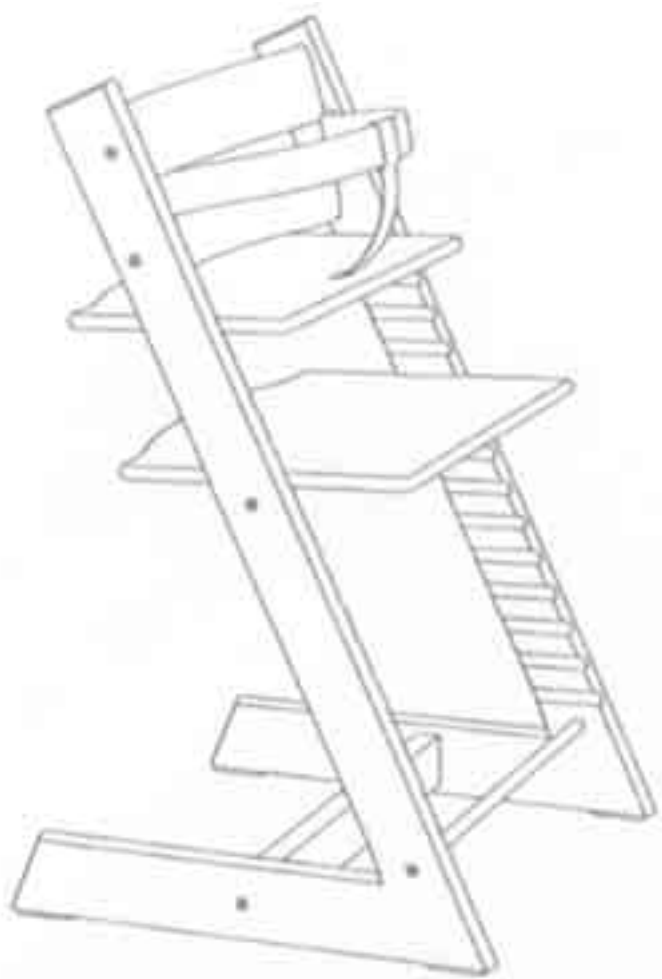
[..]

2. Tomēr par preču zīmēm nevar uzskatīt formas, kas izriet no pašas preces īpašībām [kas atkarīgas no pašu preču īpašībām], kas piešķir precei reālu vērtību vai kas vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 5 *P. Opsvik* ir uzprojektējis bērnu krēslu ar nosaukumu “Tripp Trapp”. Šo krēslu veido slīpi aizsargbalsti, kuros ir iestrādāti visi krēsla elementi, kā arī horizontālie balsti “L” formā, kas tam, kā norāda iesniedzējtiesa, piešķir īpašu oriģinalitāti. Šī krēsla dizains ir ticis apbalvots ar vairākām balvām, cildinoši pieminēts un izstādīts muzejos. Kopš 1972. gada *Stokke* u.c. “Tripp Trapp” krēslu ir laidusi tirgū, galvenokārt Skandināvijas tirgū, bet kopš 1995. gada – Nīderlandes tirgū.
- 6 *Hauck* ražo, izplata un pārdod bērnu preces, tostarp divus krēslus, kurus tā apzīmē kā “Alpha” un “Beta”.

- 7 1998. gada 8. maijā *Stokke A/S* iesniedza Beniluksa Preču zīmju reģistrā pieteikumu par trīsdimensiju preču zīmes reģistrāciju, kam bija “Tripp Trapp” bērnu krēsla ārējais veidols. Preču zīme tika reģistrēta ar viņas vārdu kā zīme “krēsliem, it īpaši bērnu krēsliem”, un tā attiecas uz šādu formu:

- 8 Vācijā *Oberlandesgericht Hamburg* [Federālās zemes augstākā tiesa Hamburgā] tiesvedībā starp *Stokke* u.c. un *Hauck* ar spriedumu, kas ir stājies likumīgā spēkā, nolēma, ka atbilstoši Vācijas tiesībām ir aizsargātas autortiesības uz “Tripp Trapp” krēslu un ka ar “Alpha” krēslu tiek pārkāptas šīs autortiesības.
- 9 Nīderlandē *Stokke* u.c. cēla prasību *Rechtbank 's-Gravenhage* [Hāgas tiesā], apgalvojot, ka, ražojot un tirgojot krēslus “Alpha” un “Beta”, *Hauck* pārkāpj autortiesības uz “Tripp Trapp” krēslu, kā arī tā Beniluksa preču zīmes tiesības, un prasīja atlīdzināt zaudējumus par šādu pārkāpumu. *Hauck* aizstāvēties iesniedza pretprasību atzīt par spēkā neesošu *Stokke A/S* iesniegto Beniluksa preču zīmi “Tripp Trapp”.
- 10 *Rechtbank 's-Gravenhage* apmierināja *Stokke* u.c. prasījumu lielāko daļu, ciktāl tie attiecās uz to [prasītāju] izmantošanas tiesībām. Tostarp tā apmierināja prasību par minētās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu.
- 11 *Hauck* iesniedza apelācijas sūdzību *Gerechthof te's-Gravenhage* [tiesa] (Nīderlande). Savā spriedumā tā nolēma, ka “Tripp Trapp” krēsla autortiesības tiek aizsargātas un ka uz krēsliem “Alpha” un “Beta” attiecas šīs aizsardzības piemērošanas joma. Tādējādi *Gerechthof te's-Gravenhage* nolēma, ka no 1986. līdz 1999. gadam *Hauck* ir pārkāpusi *Stokke* u.c. autortiesības.

- 12 Tomēr *Gerechthof te's-Gravenhage* norādīja, ka “Tripp Trapp” krēslu pievilcīgums piešķir attiecīgajai precei reālu vērtību un ka tā forma ir atkarīga no pašas preces īpašībām, proti, ka tas ir drošs, ērts un kvalitatīvs bērnu krēsls. Tādējādi, kā uzskata *Gerechthof te's-Gravenhage*, strīdīgā preču zīme ir apzīmējums, ko veido tikai un vienīgi forma, kas atbilst Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētajiem atteikuma un atzīšanas par spēkā neesošu pamatiem. Tādējādi šī tiesa nosprieda, ka *Rechtbank 's-Gravenhage* minēto trīsdimensiju preču zīmi pamatoti ir atzinusi par spēkā neesošu.
- 13 *Hauck* par *Gerechthof te's-Gravenhage* spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa], bet *Stokke* u.c. minētajā tiesvedībā iesniedza kasācijas pretsūdzību. *Hoge Raad der Nederlanden* noraidīja kasācijas sūdzību, bet uzskata, ka saistībā ar kasācijas pretsūdzību ir jāinterpretē Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta normas, kas līdz šim Tiesas judikatūrā nav izdarīts.
- 14 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) a) Vai atteikuma vai spēkā neesamības pamats atbilstoši [Preču zīmju direktīvas] 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta [pirmajam ievilkumam], saskaņā ar kuru [trīsdimensiju] preču zīme nevar sastāvēt tikai no preces formas, kura ir atkarīga no pašas preces īpašībām, attiecas uz preces funkcionēšanai nepieciešamu formu, vai par šāda formu var būt runa jau tad, ja precei ir viena vai vairākas būtiskas lietošanas īpašības, kuras patērētājus, iespējams, interesē arī konkurentu precēs?
- b) Kā tiesību norma ir jāinterpretē gadījumā, ja neviena no šīm abām alternatīvām nav pareiza?
- 2) a) Vai atteikuma vai spēkā neesamības pamats atbilstoši [Preču zīmju direktīvas] 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta [trešajam ievilkumam], saskaņā ar kuru trīsdimensiju preču zīmes nevar sastāvēt tikai no formas, kas piešķir precēm reālu vērtību, attiecas uz attiecīgās klientūras lēmuma (vai lēmumu) izdarīt pirkumu pamudinājumu (vai attiecīgi pamudinājumiem)?
- b) Vai “forma, kas piešķir precēm reālu vērtību” minētās tiesību normas izpratnē ir tikai tad, ja šī forma salīdzinājumā ar citām vērtībām (kā, piemēram, bērnu krēslu drošība, ērtība un kvalitāte) ir jāuzskata par svarīgāko vai attiecīgi galveno vērtību, vai šāda forma varētu būt arī tad, ja šai precei papildus šai vērtībai ir citas arī par reālām uzskatāmas vērtības?
- c) Vai, lai atbildētu uz otrā jautājuma a) un b) punktu, noteicošs ir attiecīgās klientūras vairākums, vai arī tiesa var atzīt, ka pietiek jau ar sabiedrības daļas uzskatu, lai attiecīgo vērtību uzskatītu par “reālu” iepriekš minētās tiesību normas izpratnē?
- d) Ja atbilde uz otrā jautājuma c) punktu ir pēdējā minētā izpratnē, – cik lielai ir jābūt attiecīgajai sabiedrības daļai?
- 3) Vai [Preču zīmju direktīvas] 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētais atteikuma pamatojums ir arī tad, ja [trīsdimensiju] preču zīme ietver apzīmējumu, uz kuru attiecas [pirmais] ievilkums, bet uz pārējo attiecas [trešais] ievilkums?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 15 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats var tikt piemērots vienīgi apzīmējumam, ko veido tikai un vienīgi preces forma, kas atkarīga no pašas preces īpašībām, kuras attiecas uz preces funkcionēšanai nepieciešamu formu, vai par šādu formu var būt runa jau tad, ja precei ir viena vai vairākas būtiskas lietošanas īpašības, kuras patērētājus, iespējams, interesē arī konkurentu precēs.
- 16 Atbilstoši šai tiesību normai apzīmējumiem, kurus veido tikai un vienīgi forma, kas atkarīga no preces īpašībām, tiek atteikta reģistrācija vai tie var tikt atzīti par spēkā neesošiem, ja tie ir reģistrēti.
- 17 Tiesa jau ir nospriedusi, ka Preču zīmju direktīvas 3. pantā uzskaitītie dažādie reģistrācijas atteikuma pamati ir jāinterpretē to vispārējo interešu kontekstā, kas ir katra šī pamata pamatā (šajā ziņā skat. spriedumus *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 un C-109/97, EU:C:1999:230, 25.–27. punkts, kā arī *Philips*, C-299/99, EU:C:2002:377, 77. punkts).
- 18 Šajā ziņā attiecībā uz Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu Tiesa apgalvo, ka šajā tiesību normā paredzēto reģistrācijas atteikuma pamatu jēga ir novērst, ka ar preču zīmi saistīto tiesību aizsardzības rezultātā tās īpašniekam tiktu piešķirts monopols uz tehniskajiem risinājumiem vai preces lietderīgajām pazīmēm, kas varētu būt interesantas konkurentu precēs (spriedums *Philips*, EU:C:2002:377, 78. punkts, un attiecībā uz Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kas būtībā ir identisks Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktam, spriedums *Lego Juris/ITSB*, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 43. punkts).
- 19 Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzētā aizlieguma reģistrēt tīri funkcionālas formas vai formas, kas precei piešķir reālu vērtību, tiešais mērķis ir izvairīties no situācijas, kurā ekskluzīvas un pastāvīgas tiesības, ko piešķir preču zīme, varētu tikt izmantotas, lai padarītu mūžīgas citas tiesības, uz kurām likumdevējs ir vēlējis attiecināt izbeigšanās termiņus (šajā ziņā skat. spriedumu *Lego Juris/ITSB*, EU:C:2010:516, 45. punkts).
- 20 Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 28. un 54. punktā, ir jākonstatē, ka Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētajam reģistrācijas atteikuma pamatam ir tāds pats mērķis kā šīs normas otrajā un trešajā ievilkumā paredzētajiem atteikuma pamatiem un ka līdz ar to pirmais ievilkums ir jāinterpretē saskaņā.
- 21 Līdz ar to pareiza Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošana nozīmē, ka attiecīgā apzīmējuma būtiskās īpašības, proti, tās vissvarīgākie elementi, tiek atbilstoši identificētas katrā gadījumā, balstoties uz apzīmējuma atstāto kopējo iespaidu vai uz secīgu katra no apzīmējumu veidojošajiem elementiem pārbaudi (šajā ziņā skat. spriedumu *Lego Juris/ITSB*, EU:C:2010:516, 68.–70. punkts).
- 22 Šajā ziņā jāuzsver, ka Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats nevar tikt piemērots tad, ja preču zīme attiecas uz preces formu, kurā citam nefunkcionālam elementam, kā, piemēram, ornamentālam vai iztēles radītam elementam, ir būtiska vai svarīga loma (šajā ziņā skat. spriedumu *Lego Juris/ITSB*, EU:C:2010:516, 52. un 72. punkts).

- 23 Tādējādi saskaņā ar tādu minētās tiesību normas pirmā ievilkuma interpretāciju, atbilstoši kurai tā ir piemērojama tikai apzīmējumiem, ko veido tikai un vienīgi forma, kas ir nepieciešama attiecīgās preces funkcionēšanai, attiecīgajam ražotājam neatstājot nekādu brīvību būtiskam personiskam ieguldījumam, tajā paredzētais atteikuma pamats pilnībā nespētu sasniegt savu mērķi.
- 24 Šāda interpretācija liktu attiecināt šo atteikuma pamatu tikai uz tā dēvētajām “dabiskajām” precēm, kas nav aizstājamas, vai uz tā dēvētajām “reglamentētajām” precēm, kuru forma ir noteikta normatīvi, kaut arī apzīmējumi, ko veido formas, kas atkarīgas no šādām precēm, katrā ziņā nevar tikt reģistrēti tādēļ, ka tiem nav atšķirtspējas.
- 25 Savukārt, piemērojot Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteikto atteikuma pamatu, jāņem vērā, ka jēdziens “formas, kuras atkarīgas no pašu preču īpašībām” nozīmē, ka formām, kuru būtiskās īpašības ir raksturīgas šīs preces funkcijām vai pamatuzdevumiem, arī būtībā reģistrācija ir jāatsaka.
- 26 Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 58. punktā, šādu īpašību atruna par labu vienam saimnieciskam subjektam apgrūtinātu konkurējošajām sabiedrībām iespēju savām precēm piešķirt tikpat noderīgu formu. Turklāt jākonstatē, ka runa ir par būtiskām īpašībām, kas patērētāju interesē arī konkurentu precēs, ja šīm precēm ir līdzīga vai tāda pat funkcija.
- 27 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats var tikt piemērots apzīmējumam, ko veido tikai un vienīgi preces forma, kas atkarīga no pašas preces vienas vai vairākām būtiskām un šīs preces funkcionēšanai vai pamatuzdevumiem raksturīgām lietošanas īpašībām, kuras patērētājus, iespējams, interesē arī konkurentu precēs.

Par otro jautājumu

- 28 Uzdotot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats var tikt piemērots apzīmējumam, ko veido tikai preces, kam ir vairākas īpašības, forma, kas tai var piešķirt dažādas būtiskas vērtības, un vai, izdarot šādu vērtējumu, ir jāņem vērā, kā preces formu uztver mērķsabiedrība.
- 29 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Hoge Raad der Nederlanden* izteiktās šaubas par minētās tiesību normas interpretāciju rodas no apstākļa, ka, pēc tās domām, “Tripp Trapp” krēsla forma piešķir tam būtisku estētisku vērtību, bet vienlaikus šai precei ir citas īpašības, proti, drošība, ērtība un kvalitāte, kas piešķir tā funkcijām reālu vērtību.
- 30 Šajā ziņā tas, ka forma ir tā, kas precei piešķir reālu vērtību, neizslēdz, ka citas preces īpašības arī tai var piešķirt reālu vērtību.
- 31 Tādējādi mērķis izvairīties no situācijas, kurā ekskluzīvas un pastāvīgas tiesības, ko piešķir preču zīme, varētu tikt izmantotas, lai padarītu mūžīgas citas tiesības, uz kurām Savienības likumdevējs ir vēlējies attiecināt izbeigšanās termiņus, prasa, lai Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta trešā ievilkuma piemērošana, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 85. punktā, netiktu automātiski izslēgta, ja attiecīgā prece papildus estētiskajai funkcijai pilda arī citas būtiskas funkcijas.
- 32 “Formas, kura precēm piešķir reālu vērtību” jēdziens nevar tikt attiecināts tikai uz preču, kam ir vienīgi mākslas vai ornamentāla vērtība, formu, jo pastāv iespēja, ka netiks aptvertas preces, kam papildus nozīmīgam estētiskajam elementam ir arī būtiskas funkcionālas īpašības. Pēdējā minētajā gadījumā tiesības, ko preču zīme piešķir savam īpašniekam, radītu monopolu uz preču būtiskajām īpašībām, un tas liegtu minētajam atteikuma pamatam pilnībā sasniegt savu mērķi.

- 33 Turklāt attiecībā uz mērķsabiedrības ietekmi Tiesa ir norādījusi, ka pretēji Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajam gadījumam, kurā obligāti ir jāņem vērā mērķsabiedrības uztvere, jo tā ir būtiska, lai noteiktu, vai preču zīmes reģistrācijai pieteiktais apzīmējums ļauj atšķirt attiecīgās preces un pakalpojumus kā tādas, kas ir no noteikta uzņēmuma, šāds pienākums nevar tikt noteikts minētā panta 1. punkta e) apakšpunkta gadījumā (šajā ziņā skat. spriedumu *Lego Juris/ITSB*, EU:C:2010:516, 75. punkts).
- 34 Pieņemtā apzīmējuma uztvere no vidusmēra patērētāja puses nav noteicošais elements, bet, lielākais, var būt lietderīgs kompetentās iestādes vērtējuma elements, tai identificējot būtiskās apzīmējuma īpašības (šajā ziņā skat. spriedumu *Lego Juris/ITSB*, EU:C:2010:516, 76. punkts).
- 35 Šajā ziņā, kā ģenerālvokāts norādījis savu secinājumu 93. punktā, var tikt ņemti vērā citi vērtējuma elementi, kā, piemēram, aplūkotās preču kategorijas raksturs, aplūkotās formas mākslas vērtība, tās atšķirība no citām formām, kas parasti sastopamas attiecīgajā tirgū, būtiska konkurentu ražojumu, kam ir līdzīgas īpašības, cenas atšķirība vai ražotāja izstrādāta reklāmas stratēģija, kurā tiek uzsvērtā minētās preces galvenā estētiskā vērtība.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats var tikt piemērots apzīmējumam, ko veido tikai preces, kam ir vairākas īpašības, forma, kas tai var piešķirt dažādas būtiskas vērtības. Preces formas uztvere mērķsabiedrībā ir tikai viens no vērtējuma elementiem, lai noteiktu aplūkotā atteikuma pamata piemērojamību.
- Par trešo jautājumu*
- 37 Uzdodot trešo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas atteikuma pamati, kas noteikti šīs tiesību normas pirmajā un trešajā ievilkumā, var tikt piemēroti kopā.
- 38 Atbilstoši minētajai tiesību normai neregistrē vai pierēģistrēšanas gadījumā pasludina par spēkā neesošiem apzīmējumus, kas sastāv tikai no formas, kas ir atkarīga no pašu preču īpašībām, preču formas, kas vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai, un formas, kas piešķir precēm reālu vērtību.
- 39 No tās teksta izriet, ka minētajā tiesību normā paredzētie trīs reģistrācijas atteikuma pamati ir autonomi. To secīga citēšana, kā arī jēdziena “tikai un vienīgi” lietošana nozīmē, ka katrs no tiem ir jāpiemēro neatkarīgi no pārējiem.
- 40 Tādējādi, ja ir izpildīts tikai viens no Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, apzīmējums, ko veido tikai un vienīgi preces forma, t.i., šīs formas grafiskais attēls, nevar tikt reģistrēts kā preču zīme (spriedumi *Philips*, EU:C:2002:377, 76. punkts, un *Benetton Group*, C-371/06, EU:C:2007:542, 26. punkta trešais ievilkums).
- 41 Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka šis apzīmējums var tikt noraidīts, pamatojot ar vairākiem atteikuma pamatiem, ja viens no šiem pamatiem pilnībā ir piemērojams minētajam apzīmējumam.
- 42 Turklāt ir jāuzsver, ka vispārīgo interešu iemesls, kas ir pamatā trīs Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzēto reģistrācijas atteikuma pamatu piemērošanai, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 99. punktā, liedz atteikt reģistrāciju, ja pilnībā nav piemērojams neviens no šiem trim pamatiem.

- 43 Šādos apstākļos uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas atteikuma pamati, kas noteikti šīs tiesību normas pirmajā un trešajā ievilkumā, nevar tikt piemēroti kopā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats var tikt piemērots apzīmējumam, ko veido tikai un vienīgi preces forma, kas atkarīga no pašas preces vienas vai vairākām būtiskām un šīs preces funkcionēšanai vai pamatuzdevumiem raksturīgām lietošanas īpašībām, kuras patērētājus, iespējams, interesē arī konkurentu precēs;**
- 2) **Pirmās direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamats var tikt piemērots apzīmējumam, ko veido tikai preces, kam ir vairākas īpašības, forma, kas tai var piešķirt dažādas būtiskas vērtības. Preces formas uztvere mērķsabiedrībā ir tikai viens no vērtējuma elementiem, lai noteiktu aplūkotā atteikuma pamata piemērojamību;**
- 3) **Pirmās direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas atteikuma pamati, kas noteikti šīs tiesību normas pirmajā un trešajā ievilkumā, nevar tikt piemēroti kopā.**

[Paraksti]